

'El cel sobre Berlín' o el parany dels títols de pel·lícules

Dues novel·les recentment editades en català citen amb diferents títols *El cel sobre Berlín*, el film de Wim Wenders: *L'home que tot ho veia* de Deborah Levy (Angle) i *Théo per sempre* de Louise Dupré (Trípod).

En el seu moment, l'estrena de la pel·lícula *El cel sobre Berlín* (*Der Himmel über Berlin*, 1987) de Wim Wenders va ser un fenomen. Alguns la qualificaven de pretensiosa, mentre

que d'altres la van considerar una obra mestra de bon començament (Cannes va premiar Wenders com a millor director). I la pel·lícula perviu a la memòria de les escriptores. Les últimes novel·les de la sud-africana Deborah Levy, *L'home que tot ho veia* (Angle, 2022) i la poeta quebequesa Louise Dupré, *Théo per sempre* (Trípod, 2022) recorden *Cel sobre Berlín* de diferent manera.

Levy integra el cel en un pasatge eròtic entre el protagonista i la seua amant fotògrafa: "I la Jennifer va parar de tocar-me en un moment d'alt voltatge eròtic per expressar la següent idea: que hi havia un espectre a dins de cada fotografia que revelava a la cambra fosca,

i que de la pel·lícula *El cel sobre Berlín* (que havíem vist plegats no feia gaire) li agradava l'escena (que jo no recordava) on un dels àngels diu que vol 'entrar a la història del món', però ara, va dir ella, volia que jo fos l'espectre dins seu".

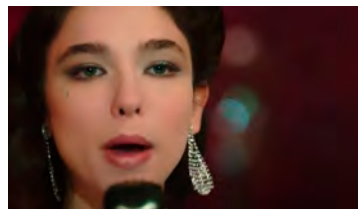
Dupré introdueix la pel·lícula a través d'un personatge que es diu Daniel, com l'àngel d'*El cel sobre Berlín*. Però la traductora, Montserrat Gallart, cau en el parany de traduir directament el títol de la versió francesa del film (la que cita l'autora quebequesa en francès): *Les ailes du désir*: "Com es

deia? Daniel. Vaig preguntar, Daniel? No, Daniel, com l'àngel de *Les ailes del desig*, la seva mare estava boja per aquella pel·lícula. (...) Havia vist aquella cinta tantes vegades, que en sabia trossos sencers de memòria, i cada vegada em sentia

fascinada per les imatges de Berlín habitat per àngels benefactors".

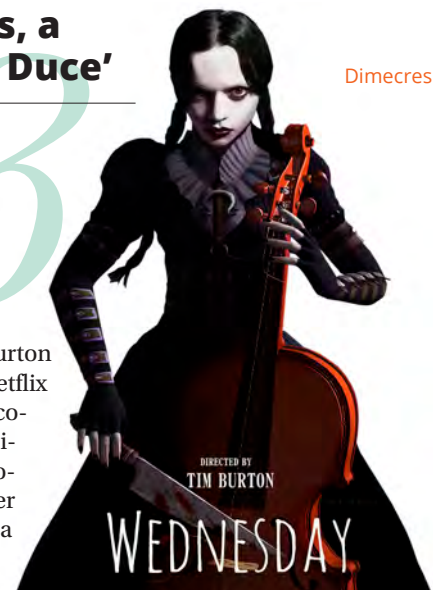
El 'Paint it black' dels Stones, a 'Wednesday' i 'Rapiniamo il Duce'

Matilda De Angelis al film 'Rapiniamo il Duce', o 'El robo a Mussolini'

Una sèrie de Tim Burton (*Dimecres*) i una pel·lícula italiana, *Robbing Mussolini*, reivindiquen la cançó de l'àlbum *Aftermath* (1966) en versió violoncel i italiana, respectivament. Totes dues a Netflix.

Una de les sèries d'aquesta temporada serà, sens dubte, *Wednesday*, dirigida per Tim Burton i centrada en la filla adolescent de la Família Addams, Dimecres, que es pot veure a Netflix amb subtítols en català, però sense versió doblada. Molt d'humor negre i corrosiu des del començament i un gran personatge. Al primer capítol, hi ha una escena inesborrable, amb Dimecres tocant al violoncel una versió gloriosa del "Paint it black" dels Rolling Stones. Curiosament, el film *Rapiniamo il Duce* (*El robo a Mussolini*), també reivindica la cançó de Jagger i Richards, però en la versió italiana de Caterina Caselli, del mateix 1966, "Tutto nero". Ara la canta l'actriu Matilda De Angelis. Fins i tot és l'estrella del *teaser* de la pel·lícula.

Dimecres